

геометричному порядку, дати їм вміння та навички відрізнити якісну музику від другорядної.

Формування у студентів високого естетичного смаку за допомогою музичного мистецтва — мета естетичного виховання. Реалізація її передбачає вирішення низки освітніх, виховних та розвиваючих завдань.

До освітніх завдань належать: 1) засвоєння опорних знань, основних понять та термінів, уявлення про різновиди музичної культури, особливості художньо-образної мови даного твору у взаємозв'язку з іншими видами мистецтв — поезією, живописом, театром, кіно; 2) розширення художньо-естетичного досвіду, оволодіння художніми навичками та вміннями в практичній діяльності в галузі музики; 3) вміння самостійно визначати найпоширеніші жанри, стилі та напрями, відрізнити справді художні зразки від низькопробних підробок, розрахованих суто на зовнішній вигляд; 4) набуття початкового досвіду створення художнього образу у процесі музичної творчості.

До виховних завдань належать: формування у студентів естетичного ставлення до дійсності та емоційно-оціночного ставлення до музичного мистецтва; виховання світоглядних уявлень та ціннісних орієнтацій, розуміння учнями зв'язків музичного мистецтва з культурним середовищем, з життєдіяльністю людини, із сучасною технікою, із засобами масової комунікації; формування здатності сприйняти, інтерпретувати та оцінювати зразки музичної культури, виражати особистісне ставлення до них, аргументуючи свої думки та судження; виховання художніх оцінок, смаків, морально-естетичних ідеалів, потреб у художньо-творчій самореалізації та духовно-естетичному самовдосконаленні відповідно до вікових можливостей.

Серед завдань, що розвиваються: збагачення емоційно-чуттєвої сфери, розвиток художніх, музичних та загальних здібностей; стимулювання художньо-образного мислення, проявів уявлення та інтуїції, а також формування універсальних якостей творчої особистості.

Музична естетика розглядає як сутність об'єктивно наявного прекрасного. Вона вивчає особливості та способи суб'єктивного відображення музики в навколишній дійсності. Естетичне музичне сприйняття характеризується цілісністю. Сприймаються не лише й не стільки окремі звуки, фарби, скільки колорит, уся гармонія звуків. У сприйнятті завжди позначаються інтереси, відносини, весь попередній досвід людини. Естетичне почуття — складніший вид усвідомлення прекрасного в музиці, що характеризується здатністю й підготовленістю людини відчувати насолоду від зіткнення з прекрасним у музичному мистецтві.

О. Степанова

ШКОЛА ЯК ВИЩІЙ І УЗАГАЛЬНЮЮЧИЙ РІВЕНЬ МЕТАСИСТЕМИ ПІАНІЗМУ

О. Stepanova

SCHOOL AS A HIGHER AND GENERALIZING LEVEL OF PIANISM METASYSTEM

Термін «піанізм» використовується для характеристик різних шкіл гри на фортепіано: віденський (В. Моцарт, І. Гуммель, К. Черні та ін.), лондонський (М. Клементи, Д. Фільд та ін.), шкіл Ф. Ліста, Т. Лешетицького, Ф. Бузони.

Системи піанізму різних шкіл ізоморфні й побудовані за одним принципом: школа-жанр-стиль-принцип-прийом. Школа, як вищий і узагальнюючий рівень метасистеми піанізму, зберігає значення попередніх рівнів і охоплює розробки

прийомів, технік, артистизму, наукові, художні та стильові концепції. Таким чином, можна зазначити, що збірний образ класичного піанізму різних шкіл є основою для сучасного піанізму.

Піанізм у різних піаністичних школах відрізняється характерними ознаками. Наприклад, піанізм лондонської школи проявляється у віртуозній майстерності, ясності виконання, відточеності найдрібніших деталей, карбування пальцевої техніки. У віденській піаністичній школі піанізм як вид музичної культури відображав ідеї, що відповідають місцевим національним та історичним умовам; виконавці прагнули максимальної співучості.

Прагнення до систематизації розробки музично-теоретичних систем відрізняє др. пол. XVIII ст. — епоха енциклопедизму, коли виявлялося зростання системного освоєння музичного мистецтва. Піанізм як поняття виникає в 1844 р. — понад 100 років від появи фортепіано, таким чином, це поняття спочатку несе в собі рівень узагальнення історичного шляху розвитку та його різновидів. І з того часу узагальнення стає іманентною властивістю піанізму.

Український музиколог Н. Очеретовська трактує поняття школи як їхня сукупність. Поряд з тим, що школи існують в якості самостійних напрямів, водночас є сукупність шкіл, оскільки завжди був взаємовплив між існуванням різних шкіл (наприклад: лондонської та віденської). XXI ст. яскраво насичене подібними взаємовпливами між школами, тому що сучасні виконавці грають різні за своїм часом, стилем та технікою музичні твори, що належать, у свою чергу, до різних шкіл. На сьогодні сфера впливу шкіл поглиблюється та розширюється.

Творчість представників лондонської та віденської фортепіанних шкіл справила найбільший вплив на розвиток музичного мистецтва майбутнього. Підсумовуючи, можна стверджувати, що віденська та лондонська школи посіли чільне місце у формуванні європейського фортепіанного мистецтва. Із цими школами великою мірою були пов'язані шляхи подальшого вдосконалення інструментів та певні традиції у виконавстві та педагогіці.

Г. Косенко

ОСОБЛИВОСТІ ВИКЛАДАЦЬКОГО ПРОЦЕСУ ДИСЦИПЛІНИ «КВАРТЕТНИЙ КЛАС» В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Н. Kosenko

FEATURES OF TEACHING “QUARTET CLASS” DISCIPLINE IN THE CONDITIONS OF DISTANCE EDUCATION

Нині українська освітня сфера зіткнулася з новими реаліями, що, з одного боку, на жаль, спричинило низку проблем, з іншого — подіяло на неї благотворно. Усвідомлюючи все це, ми маємо максимально розширити плюси та скоротити мінуси ситуації.

Навіть у такі складні часи українські заклади освіти продовжують надавати свої послуги. Сьогодні як ніколи цінується креативність та ініціативність викладачів. Над-актуальним стало володіння гаджетами, знання всіх тонкощів їх використання. Оскільки більша частина навчальних закладів перейшли на дистанційну форму викладання, інтернет-технології стали одним із найрозповсюдженіших інструментів